

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นสามชุกตลาดร้อยปี สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 ขั้นตอนการพัฒนาหลักสูตร 4 ขั้นตอน คือ 1) การศึกษาข้อมูลพื้นฐาน 2) การพัฒนาหลักสูตร 3) การทดลองใช้หลักสูตร 4) การประเมินผลและปรับปรุงหลักสูตร การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้พัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น โดยนำข้อมูลจากการศึกษาข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับนโยบายทางการศึกษา และความต้องการจากบุคคลที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุพรรณบุรีเขต 3 รองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุพรรณบุรีเขต 3 ศึกษาในเทศก์สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุพรรณบุรีเขต 3 ผู้บริหารโรงเรียนอนุบาลสมเด็จพระวันรัต ครูผู้สอนวิชาภาษาและการเรียนรู้ภาษาไทย นักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนอนุบาลสมเด็จพระวันรัต นายกเทศมนตรีตำบลสามชุก คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน และผู้เกี่ยวข้อง นำมาพัฒนาหลักสูตรฉบับร่าง แผนการจัดการเรียนรู้และให้ผู้เชี่ยวชาญประเมินความสอดคล้องของหลักสูตรฉบับร่าง และปรับปรุงโดยการประมวลจากการตรวจสอบของผู้เชี่ยวชาญ นำหลักสูตรทดลองใช้กับนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนอนุบาลสมเด็จพระวันรัต จำนวน 35 คน และการประเมินด้านความรู้ ด้านพฤติกรรมการณ์การอนุรักษ์ และด้านเจตคติของนักเรียนที่มีต่อหลักสูตร เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แบบสัมภาษณ์ ผู้อำนวยการโรงเรียนอนุบาลสมเด็จพระวันรัต แบบสอบถามครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย แบบสอบถามนักเรียน และแผนการจัดการเรียนรู้ แบบทดสอบวัดความรู้ความเข้าใจก่อนเรียนและหลังเรียน แบบสังเกตพฤติกรรมการณ์การอนุรักษ์สามชุกตลาดร้อยปี แบบวัดเจตคตินักเรียนที่มีต่อสามชุกตลาดร้อยปี แบบประเมินผลงานนักเรียน ดำเนินการเก็บข้อมูลด้วยตนเองทุกขั้นตอน การวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานโดยการหาค่าร้อยละ (percentage) การวิเคราะห์เนื้อหา (content analysis) ค่าเฉลี่ย (mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation) และการทดสอบที (t-test-dependent)

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องสามชุกตลาดร้อยปี สำหรับนักเรียนนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 สหวิทยาเขตเมืองสามชุก
2. เพื่อพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องสามชุกตลาดร้อยปี สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 สหวิทยาเขตเมืองสามชุก
3. เพื่อทดลองใช้หลักสูตรท้องถิ่น กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องสามชุกตลาดร้อยปี สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 สหวิทยาเขตเมืองสามชุก

4. เพื่อประเมินผลและปรับปรุงหลักสูตรท้องถิ่น กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง สามชุกตลาดร้อยปี สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 สหวิทยาเขตเมืองสามชุก

ขั้นตอนการวิจัย

- ขั้นตอนที่ 1 วิจัย (Research 1) : การศึกษาข้อมูลพื้นฐาน
- ขั้นตอนที่ 2 พัฒนา (Development 1) : การพัฒนาหลักสูตร
- ขั้นตอนที่ 3 วิจัย (Research 2) : การทดลองใช้หลักสูตร
- ขั้นตอนที่ 4 พัฒนา (Development 2) : การประเมินผลและปรับปรุงหลักสูตร

สรุปผลการวิจัย

จากการดำเนินการตามขั้นตอนการวิจัยได้นำเสนอปรากฏผลการวิจัยดังนี้

1. ผลการศึกษาข้อมูลพื้นฐานการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นสามชุกตลาดร้อยปี สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 อำเภอสามชุก จังหวัดสุพรรณบุรี ซึ่งประกอบด้วยรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2550 – 2554) พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 แผนพัฒนาสามชุกตลาดร้อยปี พ.ศ. 2549 หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2544 เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและสำรวจความต้องการเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น พบว่า สถาบันการศึกษา องค์กรต่างๆ และชุมชนมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ พื้นฟูมรดกศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่นของไทยและภูมิปัญญาท้องถิ่น โดยการจัดกระบวนการเรียนรู้ภายในชุมชน ตามสภาพปัญหาของชุมชน ความต้องการของท้องถิ่นและนักเรียน และส่งเสริมให้จัดทำหลักสูตรท้องถิ่นให้เหมาะสมกับบริบทของชุมชน สังคมและภูมิปัญญาท้องถิ่นและมีจุดเน้นของหลักสูตรที่สอดคล้องกันคือส่งเสริมให้ท้องถิ่นจัดการเรียนการสอนหรือพัฒนาหลักสูตรให้เหมาะสมกับสภาพความต้องการและเอกลักษณ์ของท้องถิ่นและผู้เรียน โดยมุ่งเน้นให้ศึกษาประวัติศาสตร์ความเป็นมาของชาติไทย ที่เป็นต้นตอของการกำเนิดวัฒนธรรม ประจำท้องถิ่นขนบธรรมเนียม ประเพณี ศิลปะพื้นบ้าน การดำเนินชีวิตของคนในท้องถิ่น ตลอดจนเสริมสร้างให้ผู้เรียนมีจิตสำนึกในการอนุรักษ์ภาษาไทย ศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณี กีฬา ภูมิปัญญาไทย ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม และรักประเทศชาติและท้องถิ่น มุ่งทำประโยชน์และสร้างสิ่งที่ดีงามให้สังคม และนักเรียนต้องการเรียนรู้เรื่องสามชุกตลาดร้อยปี การจัดการเรียนรู้เพื่อให้ทราบประวัติและความเป็นมาของสามชุกตลาดร้อยปี โดยผู้วิจัยจัดกิจกรรมการเรียนการสอน มีการจัดการเรียนรู้ทั้งภายในโรงเรียน และนอกสถานที่ให้นักเรียนได้ปฏิบัติจริง และมีการประเมินผลการจัดกิจกรรมอย่างต่อเนื่อง

2. ผลการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น พบว่าการพัฒนาหลักสูตรฉบับร่าง เรื่องสามชุกตลาดร้อยปี สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 สหวิทยาเขตเมืองสามชุก ประกอบด้วย หลักการ

วิสัยทัศน์ จุดมุ่งหมาย โครงสร้าง ขอบข่ายเนื้อหา เวลาเรียน แนวการจัดการเรียนรู้ สื่อ/แหล่งการเรียนรู้ การวัดและประเมินผลและแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 12 แผนการจัดการเรียนรู้ ประกอบด้วย

- แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่องการอ่านในใจ
- ความเป็นมาอำเภอสามชุก
- แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่องการอ่านการคิดวิเคราะห์ และเขียนสื่อความ
- แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่องการอ่านออกเสียงและเขียนตามคำบอก
- ศาลเจ้าพ่อหลักเมืองสามชุก
- แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 เรื่องเรียนรู้คำ และนำไปใช้
- ความหมายและความสำคัญของสามชุกตลาดร้อยปี
- แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 เรื่องการทำแผนภาพโครงเรื่อง
- พิพิธภัณฑ์บ้านขุนจำนางจินารักษ์
- แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 เรื่องฝึกเขียนและเรียนรู้ คำคล้องจอง “กาพย์ยานี 11”
- บทร้อยกรองสามชุกตลาดร้อยปี (กลอนสี่)
- แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7 เรื่องการอ่านจับใจความและเขียนแสดงความคิดเห็น
- พิพิธภัณฑ์ตลาดมีชีวิต
- แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 8 เรื่องกิจกรรมพัฒนาทักษะทางภาษา (การแต่งประโยค)
- แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 9 เรื่องการเขียนเชิงสร้างสรรค์
- ขนมหอยสามชุกตลาดร้อยปี
- แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 10 เรื่องการอภิปราย ข้อคิดในบทเรียน และคัดลายมือ
- ตลาดร้อยปีของดีเมืองสามชุก
- แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 11 เรื่องการอ่านเสริมเพิ่มความรู้
- บทร้อยกรอง (กลอนแปด) สามชุกตลาดร้อยปี
- แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 12 เรื่องการอ่านออกเสียงบทร้อยกรอง
- ทำนองเสนาะ (กาพย์ยานี 11) สามชุกตลาดร้อยปี

การประเมินหลักสูตรฉบับร่าง พบว่า หลักสูตรฉบับร่าง มีค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่าง 0.80 - 1 และมีความเหมาะสม

3. ผลการทดลองใช้หลักสูตร นำการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น เรื่องสามชุกตลาดร้อยปี ทดลองกับนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 สหวิทยาเขตเมืองสามชุก จำนวน 35 คน ดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ 12 แผนการจัดการเรียนรู้ โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ซึ่งผู้วิจัยสังเกตพฤติกรรมการอนุรักษ์สามชุกตลาดร้อยปี พบว่า นักเรียนมี

ความสนใจและตั้งใจในการเรียนสามชุกตลาดร้อยปีมีความสุขสนุกสนานกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้อย่างหลากหลาย และนักเรียนสามารถจัดทำผลงาน เช่น หนังสือเล่มเล็ก, ใบกิจกรรม ฯลฯ และการไปศึกษานอกสถานที่ได้เรียนรู้จากของจริงและมีประสบการณ์ตรง ในด้านของการวัดและประเมินผลเป็นการวัดและประเมินผลตามสภาพที่แท้จริงโดยการสังเกตพฤติกรรม การเรียนรู้ ตรวจผลงาน และทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

4. ผลการประเมินและปรับปรุงหลักสูตร พบว่า คะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามหลักสูตรท้องถิ่น เรื่องสามชุกตลาดร้อยปี สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 สหวิทยาเขตเมืองสามชุก อำเภอสามชุก จังหวัดสุพรรณบุรี หลังการใช้หลักสูตรสูงกว่าก่อนการใช้หลักสูตรอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมในการอนุรักษ์สามชุกตลาดร้อยปี โดยภาพรวมอยู่ในระดับดีมาก คะแนนเฉลี่ยด้านเจตคติของนักเรียนต่อสามชุกตลาดร้อยปี โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

การปรับปรุงหลักสูตร เมื่อนำหลักสูตรไปทดลองใช้พบว่า มีข้อบกพร่องที่ควรปรับปรุงแก้ไข เรื่องของระยะเวลา ถึงแม้ในช่วงพัฒนาหลักสูตรฉบับร่างจะได้รับการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญแล้วก็ตามว่าสอดคล้องและเหมาะสม แต่ในทางปฏิบัติจริงพบว่า ระยะเวลาที่กำหนดไม่เพียงพอ จึงให้มีการยืดหยุ่นระยะเวลาให้เหมาะสมกับกิจกรรมการจัดการเรียนรู้

การอภิปรายผล

ผลการวิจัยมีประเด็นที่จะนำมาอภิปรายผลตามลำดับขั้นต่อไปนี้

1. ผลการศึกษาข้อมูลพื้นฐาน จากการศึกษารัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2550 – 2554) พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2544 เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและสำรวจความต้องการเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น พบว่า ได้มีนโยบายให้สถานศึกษาเป็นองค์กรที่ทำหน้าที่เป็นผู้ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการอนุรักษ์วัฒนธรรมไทยทุกด้าน โดยการให้ครูผู้สอนสามารถจัดกระบวนการเรียนรู้ภายในชุมชน ตามสภาพปัญหาของชุมชน ความต้องการของท้องถิ่นและนักเรียน และส่งเสริมให้จัดทำหลักสูตรให้เหมาะสมกับบริบทของชุมชน สังคม และภูมิปัญญาท้องถิ่น เพื่อให้การเรียนรู้เกิดผลสัมฤทธิ์สูงสุด ซึ่งถือว่าสอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ในหลักการที่ว่า เป็นการศึกษาเพื่อความเป็นเอกภาพของชาติ มุ่งเน้นความเป็นไทย ควบคู่กับความเป็นสากล และจุดมุ่งหมายที่ว่า หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์เป็นคนดี มีสติปัญญา มีความสุข และมีความเป็นไทย มีศักยภาพในการศึกษาต่อและประกอบอาชีพ จึงกำหนดจุดมุ่งหมายซึ่งถือเป็นมาตรฐานการเรียนรู้ให้ผู้เรียนเกิดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ใน ข้อ 3 ข้อ 4 และข้อ 5 ที่กำหนดให้ผู้เรียนมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ใฝ่รู้

ใฝ่เรียน รักการอ่าน รักการเรียนรู้ และรักการค้นคว้า มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์สามชุกตลาดร้อยปี นำทักษะมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง มีความรักและภาคภูมิใจในภูมิปัญญา และแหล่งเรียนรู้ในท้องถิ่น และมีจิตสำนึกในการอนุรักษ์ภาษาไทย ศิลปะ วัฒนธรรมประเพณี กีฬา ภูมิปัญญาไทย ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ, หน้า 10) และสอดคล้องกับแนวทางและนโยบายของกรมวิชาการ (2548, หน้า 11) ที่ว่าการศึกษาในปัจจุบันได้เปิดโอกาสให้ท้องถิ่นสามารถจัดการเรียนการสอนยืดหยุ่นและเหมาะสมตามสภาพและเหตุการณ์ของท้องถิ่น ดังนั้นหากโรงเรียนได้ใช้โอกาสนี้ ดึงชุมชนให้เข้ามามีบทบาทมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาทั้งในและนอกโรงเรียน ให้สอดคล้องตามสภาพท้องถิ่นของคนตลอดจนนำเอาภูมิปัญญาท้องถิ่นมาเป็นส่วนหนึ่งของการจัดการเรียนการสอน การพัฒนาหลักสูตรจะประสบผลสำเร็จตามความคาดหวัง มีความสอดคล้องกับสุนีย์ ภูพันธ์ (2546, หน้า 16) ได้กล่าวถึงความสำคัญของหลักสูตรไว้ว่า หลักสูตรเป็นองค์ประกอบอันสำคัญยิ่งอย่างหนึ่งของการจัดการศึกษา เพราะหลักสูตรเป็นเป็นแนวทางที่จะสร้างความเจริญเติบโตให้แก่ผู้เรียนนอกจากนี้หลักสูตรยังเป็นเครื่องมือให้เห็นโฉมหน้าของสังคมในอนาคตว่าจะเป็นอย่างไรรีกด้วย และสอดคล้องกับเสริมศรี วิทวัสสุติกุล (2547, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษากลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ เรื่องการอนุรักษ์และพัฒนาสิ่งแวดล้อมในท้องถิ่น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ผลการวิจัยพบว่าหลักสูตรที่พัฒนาขึ้นมีคุณภาพดีมาก หลักสูตรความสอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่นและเหมาะสมกับผู้เรียน ผู้เรียนสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ และสอดคล้องกับแนวคิดของทาบ่า (Taba, 1962, p.454) กล่าวว่า การพัฒนาหลักสูตรเป็นการเปลี่ยนแปลงและการปรับปรุงหลักสูตรอันเดิมให้ได้ผลดีขึ้น ซึ่งในด้านการวางจุดมุ่งหมาย การจัดเนื้อหาวิชาการเรียนการสอน การวัดผลประเมินผลเพื่อให้บรรลุถึงจุดมุ่งหมายใหม่ที่วางไว้ ส่วนการปรับปรุงหลักสูตรเป็นการเปลี่ยนหลักสูตรเพียงบางส่วน โดยไม่เปลี่ยนแปลงแนวคิดพื้นฐานของหลักสูตร และสอดคล้องกับงานวิจัย และจากการศึกษาความต้องการเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น เรื่องสามชุกตลาดร้อยปี สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 สหวิทยาเขตเมืองสามชุก จังหวัดสุพรรณบุรี จากบุคคลที่เกี่ยวข้อง คือผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุพรรณบุรี เขต 3 รองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุพรรณบุรี เขต 3 ศึกษาพิเศษสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุพรรณบุรี เขต 3 ผู้อำนวยการโรงเรียนอนุบาลสมเด็จพระวันรัต คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน นายกเทศมนตรีตำบลสามชุก ผู้ปกครอง ผู้รู้ในท้องถิ่น และนักเรียน พบว่า มีความต้องการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น เรื่องสามชุกตลาดร้อยปี สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 สหวิทยาเขตเมืองสามชุก จังหวัดสุพรรณบุรี เนื่องจากมีความเหมาะสมกับบริบทของโรงเรียน และท้องถิ่นในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้กับนักเรียนในสหวิทยาเขตเมืองสามชุก เพราะสามชุกตลาดร้อยปีเป็นแหล่งเรียนรู้ที่สำคัญ นักเรียนจะได้รับความรู้ ความเข้าใจและประสบการณ์ตรง จึงควรปลูก

จิตสำนึกรักบ้านเกิดและภาคภูมิใจในภูมิปัญญาและศิลปวัฒนธรรม ตลอดจนเกิดความรักและห่วงแหนในศิลปวัฒนธรรมของท้องถิ่น สามารถนำประสบการณ์ที่ได้รับไปพัฒนาตนเอง สังคม และประเทศชาติ และการจัดทำหลักสูตรท้องถิ่นสามชุกตลาดร้อยปีได้รับการสนับสนุน และส่งเสริมจากองค์กรหลาย ๆ ฝ่าย จึงทำให้การพัฒนาหลักสูตรมีความสมบูรณ์ขึ้น

2. ผลการพัฒนาหลักสูตร ผู้วิจัยได้นำผลจากการศึกษาข้อมูลจากขั้นตอนการศึกษาข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับสภาพปัญหา ความต้องการเกี่ยวกับขอบข่ายเนื้อหาและแนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนรู้มาพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น เรื่องสามชุกตลาดร้อยปี สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 สหวิทยาเขตเมืองสามชุก โดยองค์ประกอบของหลักสูตรประกอบด้วยหลักการ วิสัยทัศน์ จุดมุ่งหมาย โครงสร้าง คำอธิบายรายวิชา โครงสร้าง ขอบข่ายเนื้อหา เวลาเรียน กิจกรรมการจัดการเรียนรู้ สื่อ/แหล่งการเรียนรู้ การวัดและประเมินผล และแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 12 แผนการจัดการเรียนรู้ ซึ่งสอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานของกระทรวงศึกษาธิการ (2545, หน้า 8 - 9) ระบุองค์ประกอบของหลักสูตรนั้นจะต้องประกอบด้วย ความสำคัญ วิสัยทัศน์ โครงสร้าง คุณภาพผู้เรียน จุดประสงค์ สาระการเรียนรู้ มาตรฐานช่วงชั้น สื่อการเรียนการสอนวิธีสอนและการวัดและประเมินผล สอดคล้องกับแนวคิดของทาบา (1962, p.10) ระบุว่าองค์ประกอบของหลักสูตรประกอบด้วยจุดหมายกับวัตถุประสงค์เนื้อหาและประสบการณ์การเรียนรู้ รูปแบบการเรียนและการประเมินผลการเรียนรู้ ซึ่งสอดคล้องกับปราโมทย์ จันทรเรือง (2548, หน้า 10) ได้กล่าวว่างค์ประกอบของหลักสูตรที่สำคัญคือ หลักการ จุดหมาย โครงสร้าง คำอธิบายรายวิชา ขอบข่ายเนื้อหา เวลาเรียน กิจกรรมการเรียนการสอน สื่อการเรียนการสอน การวัดและการประเมินผล นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของกานต์นารี เชี่ยวพานิช (2547, หน้า 94) ศึกษาเรื่องการพัฒนาหลักสูตรมัคคุเทศก์น้อย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่าหลักสูตรฉบับร่างมีค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 1 และมีความเหมาะสม

3. ผลการทดลองใช้หลักสูตร การนำหลักสูตรท้องถิ่นเรื่องสามชุกตลาดร้อยปีไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4/1 โรงเรียนอนุบาลสมเด็จพระวันรัต สหวิทยาเขตเมืองสามชุก จังหวัดสุพรรณบุรี จำนวน 35 คน ดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้ 12 แผนการจัดการเรียนรู้ นักเรียนมีความตั้งใจและสนใจในการเรียน เรื่องสามชุกตลาดร้อยปี ซึ่งในส่วนที่เป็นเนื้อหา สาระเกี่ยวกับประวัติความเป็นมาความหมายและความสำคัญ ศาลเจ้าพ่อหลักเมือง พิพิธภัณฑสถานบ้านขุนจันทน์วังษ์ พิพิธภัณฑสถานมีชีวิต โดยการศึกษาจากแหล่งการเรียนรู้นอกโรงเรียนที่เป็นแหล่งเรียนรู้จริง พบว่าการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เป็นไปตามแนวทางและขั้นตอนที่กำหนดไว้ โดยให้ทุกฝ่ายมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาให้มีความสอดคล้องกับความต้องการของชุมชน และใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นโดยเชิญเป็นวิทยากรภายนอกมาบรรยาย เรื่องสามชุกตลาดร้อยปี นักเรียนมีความตั้งใจและสนใจ มีความกระตือรือร้น กล้าพูด กล้าซักถาม และกล้าแสดงออกมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับ

ผลงานวิจัยของชีวรัตน์ สาลีประเสริฐ (2545, หน้า 171) ในการนำหลักสูตรที่พัฒนาไปทดลองใช้พบว่า การเรียนรู้เรื่องราวในท้องถิ่นโดยการได้ไปศึกษานอกสถานที่ เป็นสถานที่จริง การมีวิทยากรท้องถิ่นมาให้ความรู้ทำให้นักเรียนมีความตั้งใจและสนใจการเรียนรู้มากขึ้น สามารถศึกษาค้นคว้าได้ด้วยตนเองซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของปราโมทย์ จันทร์เรือง (2546, หน้า 11-12) ที่ว่า ขอบข่ายของการเรียนรู้ทั้ง 3 ด้าน คือ ด้านพุทธิพิสัยนี้จะเป็นทักษะที่เกี่ยวข้องกับการระลึกได้หรือการจำได้ของความรู้และการพัฒนาความสามารถและทักษะทางด้านสติปัญญา เริ่มตั้งแต่ความสามารถในการจำไปจนถึงความสามารถในการคิดและแก้ปัญหา ด้านจิตพิสัยด้านนี้เป็นทักษะที่เกี่ยวข้องกับความรู้สึก อารมณ์หรือระดับการยอมรับ หรือปฏิเสธ โดยจะเกี่ยวข้องกับความรูสึกนึกคิดทางจิตใจอารมณ์ และคุณธรรมของบุคคล ต้องอาศัยการสร้างหรือปลูกฝังคุณลักษณะนิสัยต่างๆ ให้เกิดขึ้นโดยเริ่มจากพฤติกรรมขั้นแรกที่ย่างไปหาขั้นสุดท้ายทักษะพิสัย ด้านนี้จะเน้นไปในด้านของประสาทสัมผัสของกล้ามเนื้อ หรือทักษะทางร่างกายรวมถึงระดับความคล่องแคล่วของร่างกาย และสอดคล้องกับงามดา เพชรคอน (2549, หน้า 110 – 111) ได้พัฒนาหลักสูตรการอนุรักษ์ท้องถิ่นเรื่อง ผักพื้นบ้าน สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุพรรณบุรีเขต 3 ซึ่งผลการวิจัยพบว่า คะแนนเฉลี่ย ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามหลักสูตรการอนุรักษ์ท้องถิ่น เรื่องผักพื้นบ้าน สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุพรรณบุรีเขต 3 หลังการใช้หลักสูตรสูงกว่าก่อนการใช้หลักสูตรอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และมีเจตคติต่อหลักสูตรการอนุรักษ์ท้องถิ่นเรื่องผักพื้นบ้าน สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุพรรณบุรีเขต 3 ภาพรวมในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง นักเรียนมีทักษะในการปฏิบัติกิจกรรมในภาพรวมที่ระดับดีมาก

4. ผลการประเมินและปรับปรุงหลักสูตร จากการนำหลักสูตรไปทดลองใช้กับนักเรียน ซึ่งมีการประเมินก่อนการใช้หลักสูตร ระหว่างการใช้หลักสูตรและหลังการใช้หลักสูตร พบว่า นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับสามชุกตลาดร้อยปี หลังทดลองสูงกว่าก่อนทดลองใช้หลักสูตรสามชุกตลาดร้อยปีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05 โดยคะแนนเฉลี่ยหลังการใช้หลักสูตรสูงกว่าก่อนใช้หลักสูตร และในระหว่างการใช้หลักสูตรพบว่านักเรียนมีพฤติกรรมการอนุรักษ์สามชุกตลาดร้อยปี โดยภาพรวมอยู่ในระดับดีมาก นักเรียนได้เรียนรู้จากแหล่งเรียนรู้ใกล้บ้าน ได้ปฏิบัติจริง กล้าแสดงออก สร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองได้ มีความคิดสร้างสรรค์ มีความภูมิใจรักและหวงแหนในท้องถิ่นของตนเอง ส่วนด้านเจตคติ พบว่านักเรียนมีเจตคติต่อสามชุกตลาดร้อยปี โดยมีภาพรวมอยู่ในระดับดีมาก มีความสนุกสนานต่อการเรียน นักเรียนได้ปฏิบัติจากสื่อและแหล่งเรียนรู้จริง มีความภูมิใจในผลงานของตนเอง ร่วมมือกันทำงานระหว่างสมาชิกภายในกลุ่ม ได้เรียนรู้สิ่งที่อยู่ใกล้ตัว ทำให้มีความรู้เกี่ยวกับสามชุกตลาดร้อยปีมากยิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับนันธิชัย หิรัญวงษ์ (2547, หน้า 80-81) ได้ศึกษาการพัฒนาหลักสูตรมัลลเทศก์น้อยนำเที่ยวบึงฉวากเฉลิมพระเกียรติ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่

5 ผลการวิจัยพบว่า มีความสอดคล้องระหว่าง .80-1 นักเรียนมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับ มัคคุเทศก์น้อยนาเที่ยวบึงฉวากเฉลิมพระเกียรติหลังทดลองสูงกว่าก่อนทดลองใช้หลักสูตร มัคคุเทศก์น้อยนาเที่ยวบึงฉวากเฉลิมพระเกียรติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ นักเรียนมีความพึงพอใจในการจัดการเรียนรู้หลักสูตรมัคคุเทศก์น้อยนาเที่ยวบึงฉวากเฉลิมพระเกียรติ ซึ่งสอดคล้องกับ เสริมศรี วิทวัสพิภู (2547, หน้า 50-51) ได้ศึกษาการพัฒนา หลักสูตรสถานศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ เรื่องการอนุรักษ์และพัฒนาสิ่งแวดล้อม ในท้องถิ่น สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 ผลการวิจัยพบว่า หลักสูตรที่มีคุณค่าที่สรุปตามเกณฑ์ การประเมินได้ว่าเป็นหลักสูตรมีคุณภาพสูงหรือดีมาก ตลอดจนมีเจตคติที่ดีต่อการอนุรักษ์ และพัฒนาสิ่งแวดล้อมในท้องถิ่น ทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และมีเจตคติที่ดีต่อ การเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับ ทรงศรี หอมจันทร์ (2548, หน้า 77-78) ศึกษาการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้ การงานอาชีพ และเทคโนโลยี เรื่องขนมไทยสมัยสมเด็จพระนารายณ์มหาราช ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านวังเพลิง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลพบุรี เขต 1 อำเภอโคกสำโรง จังหวัดลพบุรี พบว่าผลการประเมินผลนักเรียนมีความรู้เกี่ยวกับวิชาขนม ไทยสมัยพระนารายณ์ก่อนและหลังใช้หลักสูตรแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับ กันทรส เฟื่องจรัส (2549, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น หน่วยการเรียนรู้จังหวัดสระแก้ว สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยมีขั้นตอนการวิจัย ที่สำคัญ คือ การสร้างหลักสูตร การตรวจสอบคุณภาพหลักสูตร การทดลองใช้หลักสูตรและ การปรับปรุงแก้ไขหลักสูตร ผลการวิจัยพบว่าหลักสูตรท้องถิ่น หน่วยการเรียนรู้จังหวัด สระแก้ว สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่มีความเหมาะสมที่จะนำไปใช้ในการ พัฒนาการเรียนการสอน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังการทดลองใช้หลักสูตรท้องถิ่น หน่วย การเรียนรู้จังหวัดสระแก้ว สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 สูงกว่าการทดลองใช้ หลักสูตรท้องถิ่น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และเจตคติของนักเรียนที่มีต่อจังหวัด สระแก้วหลังการทดลองใช้หลักสูตรท้องถิ่น หน่วยการเรียนรู้จังหวัดสระแก้ว สำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 สูงกว่าก่อนการทดลองใช้หลักสูตรท้องถิ่น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .01 เช่นเดียวกับ ประไพ บัวสุคนธ์ (2549, หน้า 128-129) ได้ศึกษาการพัฒนา หลักสูตรท้องถิ่น เรื่องการทำพานบายศรี กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี พัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพและสอบถามความพึงพอใจของนักเรียน ภูมิ ปัญญาท้องถิ่น และผู้ปกครองนักเรียน ผลของการวิจัยพบว่ามีค่าเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ที่สุด และแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่องการทำพานบายศรี มีประสิทธิภาพ 87.09/83.33 ซึ่ง สูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้คือ 80/80 ดังนั้นประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้มีค่าเท่ากับ .73 ซึ่งแสดงว่าผู้เรียนมีความรู้เพิ่มขึ้นร้อยละ 72.63 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อน เรียนและหลังเรียน เรื่องการทำพานบายศรี แสดงว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนแตกต่าง

จากก่อนเรียนอย่ามีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นักเรียนมีความพึงพอใจต่อหลักสูตรท้องถิ่น เรื่องการทำพานบายศรี กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 อยู่ในระดับมากที่สุด นอกจากนี้สอดคล้องกับนภาพร เดชบุรัมย์ (2549, หน้า 143) ได้ศึกษาการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น เรื่องการสานกระติบข้าวด้วยไม้ไผ่ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ผลการศึกษาพบว่า กิจกรรมการเรียนการสอนของหลักสูตร และการวัดผลประเมินผลของหลักสูตร ปรากฏว่าหลักสูตรท้องถิ่นที่พัฒนาขึ้นมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.952 ซึ่งมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก แผนการจัดการเรียนรู้เรื่องการสานกระติบข้าวด้วยไม้ไผ่ ปรากฏว่า ผลการวิเคราะห์แผนการจัดการเรียนรู้เรื่องการสานกระติบข้าวด้วยไม้ไผ่ มีประสิทธิภาพเท่ากับ 86.91/85.00 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้ ซึ่งหมายความว่าแผนการจัดการเรียนรู้มีประสิทธิภาพ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังการเรียนสูงกว่าก่อนการเรียนโดยใช้หลักสูตร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้ เรื่องการสานกระติบข้าวด้วยไม้ไผ่ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.904 ซึ่งนักเรียนมีความพึงพอใจต่อหลักสูตรอยู่ในระดับมาก แสดงว่าแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้ศึกษาค้นคว้าพัฒนาขึ้น มีความสอดคล้องกับความต้องการของนักเรียนอยู่ในระดับมาก

การปรับปรุงหลักสูตร เมื่อนำหลักสูตรไปทดลองใช้พบว่า มีข้อบกพร่องที่ควรปรับปรุงแก้ไข เรื่องของระยะเวลา ถึงแม้ในช่วงพัฒนาหลักสูตรฉบับร่างจะได้รับการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญแล้วก็ถามว่าสอดคล้องและเหมาะสม แต่ในทางปฏิบัติจริงพบว่า ระยะเวลาที่กำหนดไม่เพียงพอต่อการจัดการเรียนรู้ เช่นในการพานักเรียนไปศึกษานอกสถานที่ แหล่งเรียนรู้สามชุกตลาดร้อยปี ดังในแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 จากเดิม 1 ชั่วโมงเพิ่มเติมเป็น 2 ชั่วโมง และในการศึกษาแหล่งเรียนรู้นอกสถานที่ ควรมีครูประจำกลุ่มแต่ละกลุ่มเพื่อความปลอดภัย มีวินัยในการประพฤติปฏิบัติในการเรียน และให้คำปรึกษาต่างๆ แก่นักเรียนเพราะนักเรียนมีจำนวนมาก จึงต้องติดต่อประสานงานเรื่องกำหนดการวันและเวลากับเจ้าหน้าที่พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติสุพรรณบุรีล่วงหน้า เนื่องจากสามชุกตลาดร้อยปีเป็นแหล่งเรียนรู้ใกล้บ้านและมีชื่อเสียง ทำให้มีนักท่องเที่ยวจำนวนมากซึ่งบางครั้งไม่สะดวกต่อการเรียนรู้นอกสถานที่ของนักเรียน

ข้อเสนอแนะ

จากการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น เรื่องสามชุกตลาดร้อยปี สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 ผู้วิจัยได้สรุปข้อเสนอแนะ 3 ประเด็น มีรายละเอียดดังนี้

ข้อเสนอแนะในการนำหลักสูตรไปใช้

เพื่อให้สามารถนำผลงานการวิจัยพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น เรื่องสามชุกตลาดร้อยปี สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 ไปใช้อย่างมีประสิทธิภาพ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะบางประการเกี่ยวกับการนำหลักสูตรไปใช้ดังนี้

1. จากผลการวิจัยพบว่าการศึกษานอกสถานที่สำหรับนักเรียนจำนวนมาก ๆ มักเกิดปัญหา ด้านระเบียบวินัย การควบคุมไม่ทั่วถึง ดังนั้น ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนที่ต้องออกไปเรียนนอกสถานที่ ครู นักเรียนผู้บริหารโรงเรียน และเจ้าหน้าที่ของพิพิธภัณฑ์บ้านขุนจำนงจินารักษ์ สามชุกตลาดร้อยปีร่วมกันวางแผนการศึกษานอกสถานที่โดย กำหนดเวลาอย่างเหมาะสม เพราะมีนักท่องเที่ยวเป็นจำนวนมาก และขอความช่วยเหลือจากครูผู้สอนท่านอื่นๆ ในโรงเรียน ในการควบคุมดูแลความปลอดภัย และอำนวยความสะดวกในการให้คำปรึกษาแนะนำกับนักเรียนอย่างทั่วถึง
2. จากการวิจัยพบว่าควรให้บุคคลต่างๆ ได้มีส่วนร่วมในการประเมินผลงาน ดังนั้น นอกจากให้เพื่อน ผู้ปกครองแล้ว ควรให้วิทยากรท้องถิ่นสามชุกตลาดร้อยปีได้มีส่วนร่วมในการประเมินเพื่อเป็นการสะท้อนความคิดเห็นในการนำไปปรับปรุงและพัฒนาผลงานให้ดีขึ้น
3. จากผลงานวิจัยพบว่าเมื่อครูกำหนดเรื่องหรือรูปแบบของผลงานให้นักเรียน ทำให้นักเรียนไม่กระตือรือร้นที่จะทำงาน เนื่องจากเป็นการจำกัดความคิดเห็นของนักเรียน ดังนั้นครูควรให้นักเรียนได้ทำผลงานหรือแสดงความคิดเห็นในลักษณะที่หลากหลายตามความสนใจและความต้องการเพียงแต่ครูควรกำหนดกรอบหรือหัวข้อกว้างๆ ให้
4. จากผลการวิจัยพบว่าการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในบางแผนการจัดการเรียนรู้มีการสอนเกินเวลา ดังนั้นครูควรยืดหยุ่นเวลาการจัดการเรียนรู้ให้เหมาะสม
5. จากผลการวิจัยพบว่านักเรียนสามารถเรียนรู้และเข้าใจเกี่ยวกับสามชุกตลาดร้อยปี เช่น ประวัติความเป็นมา ความสำคัญ ฯลฯ ดังนั้นทางโรงเรียนควรสนับสนุนส่งเสริมให้นักเรียนได้เรียนรู้เรื่องสามชุกตลาดร้อยปี เพื่อเป็นการปลูกฝังให้นักเรียนรักและมีเจตคติต่อสามชุกตลาดร้อยปี เนื่องจากได้เรียนรู้เรื่องราวในท้องถิ่นของตนเอง จะทำให้รู้สึกหวงแหนและภาคภูมิใจในท้องถิ่นของตนเองยิ่งขึ้น
6. จากผลการวิจัยพบว่า นักเรียนนำความรู้จากการเรียนรู้ตามหลักสูตรสามชุกตลาดร้อยปีไปใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน ดังนั้นทางโรงเรียนควรสนับสนุนส่งเสริมให้มีการปฏิบัติอย่างต่อเนื่อง
7. จากผลการวิจัยพบว่าระหว่างที่พานักเรียนไปศึกษานอกสถานที่ นักเรียนมีความรู้ และได้ปฏิบัติกิจกรรมเกี่ยวกับสามชุกตลาดร้อยปีจัดทำผลงานได้ดี เพื่อเป็นการอนุรักษ์สามชุกตลาดร้อยปีให้คงอยู่ต่อไป ดังนั้นโรงเรียนควรมีการประสานงานกับหน่วยงานต่างๆ หรือชุมชน เพื่อร่วมกันหาวิธีการและแนวทางในการเผยแพร่เรื่องราวเกี่ยวกับสามชุกตลาดร้อยปี ซึ่งเป็นโบราณสถานโบราณวัตถุ แหล่งเรียนรู้ศิลปวัฒนธรรมของท้องถิ่นที่สำคัญให้คงอยู่ต่อไป

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. จากการวิจัยพบว่าหลังจากใช้หลักสูตรแล้วพบว่านักเรียนมีความรู้ความเข้าใจ รักและหวงแหนมรดกทางศิลปวัฒนธรรมของท้องถิ่น ดังนั้นควรมีการวิจัยและพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นเรื่องสามชุกตลาดร้อยปี ตามบริบทและศักยภาพของชุมชน
2. ควรมีการพัฒนาชุดการเรียนรู้ เกี่ยวกับสามชุกตลาดร้อยปี เพื่อเป็นการส่งเสริมและอนุรักษ์โบราณสถาน โบราณวัตถุ ศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่นโดยให้นักเรียนศึกษาเรียนรู้ด้วยตนเอง
3. ควรมีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตรควรดูความเหมาะสมในสภาพของท้องถิ่นของแต่ละท้องถิ่นว่ามีความเหมาะสมในการพัฒนาหลักสูตรประเภทใด ที่น่าจะสอดคล้องกับสภาพความเป็นจริงของผู้เรียนมากที่สุด